

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 9 Οκτωβρίου.

Η αδράνεια τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, ἡς τὰς αἰτίας εξηγήσαμεν ἐν τῇ τοῦ παρελθόντος οἰκονομικῆς πύμῃ ἐπιθεωρήσει, ἔξηκολούθησε καὶ τὴν ἔδομάτα ταύτην, μετά τίνος μάλιστα χαλαρώσεως τῶν τιμῶν, διότι καὶ αὐτὸς τὸ ἀγγλικὸν πάγιον ὑπετιμήθη ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ κατὰ 25 ἑκατοστά. Ἐπίσης καὶ ἡ γαλλικὴ ραντ μετά τίνας μικρὰς διακυμάνσεις ὑπέκυψε εἰς τὴν γενικήν χαλαρώσιν. Τὸ δὲ μάλιστα ταράττον τὸν οἰκονομικὸν κόσμον καὶ ἀνησυχοῦν τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια είναι ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Ἰταλίας, ἡ ὥσπερ μεθ' ὅλας τὰς γινομένας προσπαθείας δὲν δύναται νὰ ἔξελθῃ τῆς ἀμπηχανίας, ἐν ἣ διατελεῖ πρὸ πολλοῦ. «Ινα δυνηθῇ νὰ καλύψῃ τὸ ἔδομάτημα καὶ φέρῃ ἰδοζύγιον εἰς τὸν τροφοπολογισμὸν αὐτῆς, ἔχει ἀνάγκην 125—150. ἐκατομμυρίων, τὰ ὥσπερ δὲν δύναται νὰ ἔπιπληθῇ δι' οἰκονομιῶν, διότι τρόπων ἡδη ἐτῶν ἥλιττωσε τὰς τακτικὰς στρατιωτικὰς δατάνας ἀπὸ 565 εἰς 351, καὶ τὰς τῶν δημοσίων ἔργων ἀπὸ 353 εἰς 105 ἐκατομμυρία. Μείζων τῶν δανείων περικοτὴ ἔστιν ἀδύνατος, ἡ δὲ αὔξησις τῶν φόρων θεωρεῖται λίαν δυσχερής. Καὶ δύμας είναι ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἰδοζύγιον τοῦ προφορολογισμοῦ καὶ νὰ ταγιωθῇ τὸ κυμαινόμενον χρέος, τὸ δότον καὶ μετά τὸ ὑπὸ τῶν γερμανικῶν Τραπεζῶν γενόμενον δάνειον ἐκ 40,000,000 πάλιν ἀνέρχεται εἰς 650 ἐκατομ. Ἐν τούτοις τὸ ἔξαμπτον τοκομερίδιον ἔρχεται μετὰ δύο μῆνας, καὶ μὲν ὅτι ἔδημος εἰσθεὶται ἐπικαλύπτως ὅτι εἶναι ἔξησθατος, διατροφοῦνται οὐδὲν πέττον ἀμφιβολίαι τινὲς, καθόδον δὲν φαίνεται πόθεν εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἡ ἵταλικὴ κυβέρνησις, ἦν μὴ διὰ δυναλλάγματος, τὸ δόποιον ἀπὸ τοῦδε παρουσιάζει ζημιόν 13 τοῖς 0). Ἐάν εἰς ταῦτα τροσθέσωμεν τὴν εἰς τὰ ἵταλικὰ χρεώγραφα συστηματικὴν ἀντίπραξιν τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων, θέλομεν πεισθῆντες τὴν πιθανήν καὶ ὅτι ἡ ἔξακολουθοῦσα ὑποτιμοῦσις ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων χρεώγραφων τῆς Εὐρώπης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐπηρεάζῃ καὶ τάντα τὰ λοιπὰ χρεώγραφα, διότι, σειμένους οἴκου τινός, οἱ γειτονες δὲν δύνανται νὰ ὀψίν ἀσφαλεῖς καὶ πῦσχοι.

Εὐτυχῶς τὰ τουρκικὰ χρεώγραφα, ἐγίνη ἀσφαλεστάτων στηριζόμενα βάσεων, διαμένουσιν ἀκλόνητα καὶ ἔξακολουθοῦσι διατηροῦντα τὰς αρούσας αὐτῶν τιμας ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς χαλαρώσεως καὶ καχεζίας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἐκ διαλειμμάτων γίνονται ταρά τῶν θιασωτῶν τοῦ ἐκτερισμοῦ ἀσώματα πρὸς ὑποτιμοῦν τῶν διθωμανικῶν χρεώγραφων, ἀλλὰ ταύτας ἀναχαιτίζουσιν αἱ διὰ μετρητῶν ἀγοραὶ. Τὸν περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐνεικα τούτων προτιμήσεως τῶν τουρκικῶν χρεώγραφων παρὰ τῶν κεφαλαιούχων τῆς Εὐρώπης γνῶμην πρὸ τοῦδε καὶ μετ' ἐγιμονῆς ἔξακολουθοῦσιν ὑποστηρίζοντες, εὐτυχῶς δὲ τὰ πράγματα καὶ ἡ κοινὴ μαρτυρία ἐπεκύρωσαν πάντοτε τὸ ὄρθιον τῆς ἀποτέρας γνῶμης, τρόδεμείζοντα ὑποστηρίξιν τῆς ὄποιας προσθέτομεν τὰς προσφάτους ἀλληλογραφίας τῶν σπουδαιοτέρων οἰκονομολογικῶν ἐθημερί-

δων. «Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς καχεζίας γράφουσιν ἐκ Παρισίων, τὰ τουρκικὰ καὶ αἰγυπτιακὰ χρεώγραφα μόνα διεπηροῦσιν καὶ διατηροῦνται ἔξαιρετοις, διότι εἰς ταῦτα τοῦ συμβούλου τῆς διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου δικαιονομικοῦ ρέου εἰς πρᾶξεις, ἀς καὶ αἱ τοῦ ταμείου τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Αιγύπτου, ἔξακολουθοῦσιν οὗδαι εὐχάριστοι».

«Σπουδαῖαι ἀγοραὶ, γράφουσιν ἐκ Λονδίνου, γίνονται επὶ τῶν τουρκικῶν χρεώγραφων ὡς καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν. Περιττὸν θεωροῦμεν νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὸν ἔπαινον τῶν χρεώγραφων τούτων, διότι εἰσὶν ἀρκούντως γνωστά. Ταῦτα κατατάσσονται μεταξὺ τῶν ἀσφαλεστέρων χρεώγραφων, τὰ ὥσπερ παρέχουσι καταφύγιον εἰς τὰ κεφάλαια ἐν καιροῖς οἰκονομικῶν ταραχῶν, ἐν διέση τὸν ἔκλογην τρόπο τοποθέτησιν κεφαλαίων καθίσταται καθ' ὑπερβολὴν δυσχεροής».

«Τὰ τουρκικὰ χρεώγραφα, γράφουσιν ἐκ Βρυξελλῶν, διατηροῦνται σταθερὰ, πολυσύριθμοι δὲ εἰσὶν οἱ διὰ μετρητῶν ἀγορασταὶ αὐτῶν. Πολλαὶ ἀγοραὶ τῶν σειρῶν Β καὶ Δ τοῦ Γενικοῦ χρέους ἐγένοντο κατ' αὐτάς ἐν Λονδίνῳ». Ἐγίσης γράφουσι καὶ ἐξ Ἀμβέρσης: «Πολλὴ γίνεται ζήτησις τουρκικῶν χρεώγραφων, κατὰ δὲ τὴν ἔδομάτα ταύτην ἐζητήθη πρὸ πάντων ἡ σειρὴ Β, ἐν μέρει δὲ καὶ ἡ Γ καὶ λοιπά». Ἄλλ' αὐτὸ τούτο, η ἀσφάλεια δηλονότι καὶ σταθερότης τῶν ὀθωμανῶν, χρεώγραφων δυντελεῖ εἰς τὸν παροῦσαν ἀπράξιαν, διότι ἀνεγερτούσι τούτους ἐπιτελεῖται τὰς μετατάσεως νὰ ἐπέλθῃ ὑποτιμοῦσις, πῆταις ἐμελλεῖ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κινησίν καὶ τὴν ἐλαστικότητα τῆς ἀγορᾶς. Υπάρχουσι δὲ πολλοὶ οἱ φονούντες ὅτι δινευ τοιαύτης τινῆς ὑποτιμήσεως ἡ ἀπραξία θὰ ἔξακολουθήσῃ ἐξ ἀνάγκης, διότι ὁ περαιτέρω ὑψηλὸς κατὰ τὰς πάροδος τελεστάσεις δὲν παρέχει στάδιον εἰς τὴν κερδοσκοπίαν τῶν χρηματιστηρίων.

Η ἀνατίμησις τῶν ὄμολογῶν τῶν Διητροδρόμων Ρωμανίας δὲν ἔξηκολούθησεν, ως ἡλιττίστητο, τούναντίον δὲ ἐτῆλθε καὶ εἰς τούτους σχετικὴ χαλαρώσις οὐ μόνον ἐνεκα τῆς γενικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ διότι ταρά πᾶσαν προσδοκίαν τὸ ἐμπορικὸν ἐπικελπιτήριον τῆς Ρώμης δὲν φαίνεται διατεθεῖμένον νὰ παραδεχθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ συμβούλου τοῦ Δημοσίου χρέους ταραδεκτὸν γενόμενον σχέδιον τῆς ἔξοφλησεως τῶν κληρονομένων ὄμολογῶν, δὲ δὲ βραδύτης αὕτη πολλὰς γεννῆται δυσχερεῖσας καὶ φέρεται εἰς μέσον νέα σχέδια καὶ νέας τροτάσις. Οπωδόποτε η αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ νὰ δοθῇ ὅσον τάχιστα λύσις τις εἰς τὸ ζήτημα τούτο.

Τὰ ἀλληλικὰ χρεώγραφα μένουσι στάσιμα εἰς τὰς γνωστὰς τιμὰς, παραδογισμὸς δὲ θεωρεῖται ἡ περαιτέρω ὑποτιμοῦσις αὐτῶν, διότι οισδήποτε συμβιασμὸς είναι ἀδύνατον νὰ μὴ συντελέῃ εἰς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Η περιθωρίδης αὕτη πρέπει τούτου δὲ ἐτῆλθε σχετικὴ τὰς βελτίωσις τοῦ συναλλάγματος καὶ διατηρησίας τῶν τιμῶν διαθέρων ἀξιῶν. Καὶ ἐνταῦθα δ' αἱ ἐπὶ τῶν Λαγκρίων καὶ τῶν λαχειοφόρων ὄμολογῶν ἀναγκαστικαὶ τωληνεῖς ἐπαυσαν, ἐξ οὐ μικρὰ ἐπῆλθε βελτίωσις τρόπον τάντων εἰς τὰς λαχειοφόρους, τιμῶμενας τρίτη τὰ 334.»

N. Φωτιάδης.